

[Pytania kierowane do Działu Prawnego](#)

Pytania kierowane do Działu Prawnego

Czy w obecnej sytuacji można udzielać informacji o stanie zdrowia osoby bliskiej przez telefon? RODO nie zniknęło, pacjenci z innymi schorzeniami nadal leżą w szpitalach, a szpitale z powodu pandemii są zamknięte dla odwiedzających. Jak należy postąpić, gdy dzwoni rodzina z prośbą o udzielenie informacji nt. stanu zdrowia bliskiego? Czy istnieje jakaś podstawa prawna uprawniająca do udzielania takich informacji przez telefon, np. w sytuacji nadzwyczajnej, którą obecnie obserwujemy?

Przepisy RODO nie zakazują udzielania informacji przez telefon. Najważniejsze, aby informacja została przekazana osobie uprawnionej, czyli trzeba odpowiednio zweryfikować jej tożsamość. Nic się w tym zakresie w związku z epidemią SARS-CoV-2 nie zmieniło. Są zwyczajne i proste sposoby na zebranie w trakcie rozmowy wystarczających informacji co do tożsamości dzwoniącego, szczególnie jeśli pacjentami są osoby, z którymi jest normalny kontakt.

W związku z oddelegowaniem mnie przez wojewodę do pracy w szpitalu covidowym i jednocześnie pełnieniem w ramach umowy o pracę dyżuru do godz. 8:00 dnia, w którym powinienem stawić się w szpitalu covidowym, proszę o opinię prawną, czy mam prawo do odpoczynku po dyżurze, czy muszę stawić się w tym szpitalu covidowym. Nakaz wojewody posiada rygor natychmiastowej wykonalności. Jednocześnie informuję, że podlegam skierowaniu i nie spełniam przesłanek do złożenia odwołania od decyzji. Jakie wynagrodzenie mogę otrzymać w szpitalu covidowym?

W mojej opinii nie musi się Pan stawić do pracy w szpitalu covidowym bezpośrednio po zakończonym dyżurze, ale powinien Pan zawiadomić szpital, że do 8:00 pełnił Pan dyżur i korzysta Pan z prawa do odpoczynku. Zmiana polecenia wydanego 4 września 2020 r. Prezesowi NFZ przez MZ 1 listopada 2020 r. wyłącza prawo pracowników medycznych skierowanych do pracy w trybie art. 47 ust. 1 ustawy z 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi do dodatku przewidzianego w tym poleceniu. W dniu 3 listopada 2020 r. Prezydent podpisał ustawę z 28 października 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z przeciwdziałaniem sytuacjom kryzysowym związanym z wystąpieniem COVID-19. Przewiduje ona wynagrodzenie w wysokości 200 procent przeciętnego wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego na danym stanowisku

pracy w zakładzie wskazanym w tej decyzji lub w innym podobnym zakładzie, jeżeli w zakładzie wskazanym nie ma takiego stanowiska. Wynagrodzenie nie może być niższe niż wynagrodzenie lub uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami do uposażenia o charakterze stałym, które osoba skierowana do pracy przy zwalczaniu epidemii otrzymała w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym wydana została decyzja o skierowaniu jej do pracy przy zwalczaniu epidemii. Ustawa jednak do dzisiaj nie została opublikowana (stan na dzień 25.11.2020 r.). Ustawa została opublikowana 28.11.2020 r. – Dz.U. 2020 r., poz. 2112 z jednoczesną zmianą opublikowaną w Dz.U. 2020 r., poz. 2113.

Czy jest konkretny termin, do którego należy wysłać przygotowane przez OIL oświadczenia o podleganiu wyłączeniu od skierowania wojewody do pracy przy pandemii?

Nie ma takiego terminu, ale jeśli się skończy epidemia lub otrzyma Pan takie skierowanie, to wysłanie oświadczenia nie będzie potrzebne.

Czy pomimo braku takiego postanowienia w przepisie art. 47 ust. 1 ustawy z 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi dot. przesłanek wyłączających możliwość skierowania mnie do pracy przy zwalczaniu epidemii mogę zawrzeć w oświadczeniu informację, że jako lekarz podstawowej opieki zdrowotnej udzielam świadczeń w podmiocie biorącym bezpośredni udział w zwalczaniu epidemii?

Przygotowany przez OIL wzór oświadczenia jest tylko sugestią, propozycją i nie jest formularzem określonym w przepisach, który musi być zastosowany, dlatego może Pani dodać takie oświadczenie.

Gdzie szukać informacji na temat wejścia w życie tzw. ustawy covidowej?

Tekst ustawy w brzmieniu przesłanym do podpisu Prezydentowi jest na stronie Sejmu, ale ustawa nie została opublikowana dlatego, że jednocześnie z wejściem w życie ma zostać zmieniona (stan na dzień 25.11.2020 r.). Ustawa została opublikowana 28.11.2020 r. – Dz.U. 2020 r., poz. 2112 z jednoczesną zmianą opublikowaną w Dz.U. 2020 r., poz. 2113.

Czy za dyżury medyczne przysługuje mi tzw. dodatek covidowy dla medyków przyznany na mocy polecenia MZ z 1 listopada 2020 r.?

Dodatek przysługuje lekarzom mającym bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem zakażenia lub z zakażeniem SARS-CoV-2, którzy pracują w szpitalach II i III poziomu zabezpieczenia niezależnie od tego, czy jest to praca w normalnym wymiarze czasu pracy, czy na dyżurze medycznym. Wobec powyższego taki dodatek Pani przysługuje.

Interesuje mnie interpretacja rozporządzenia Ministra Zdrowia z 1 września 2020 r. o powrocie do pracy po izolacji pracowników medycznych i domów opieki. Na forach jedni twierdzą, iż wracamy po 10 dniach izolacji, a inni, że potrzeba 2 ujemnych testów. 14 września na stronie MZ był komentarz, że nie trzeba mieć ujemnego testu, żeby wrócić do pracy. Pracuję na kontrakcie, więc nie chciałabym, żeby ktoś oskarżył mnie o narażanie kogoś na ewentualne zakażenie (choć wiem, że z medycznego punktu widzenia to bardzo mało prawdopodobne). Dodam, że dyrektor każe nam wracać po izolacji bez testu.

Zwracam uwagę na zapis rozporządzenia par. 5 pkt 6 z 3 listopada 2020 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie chorób zakaźnych powodujących powstanie obowiązku hospitalizacji, izolacji lub izolacji w warunkach domowych oraz obowiązku kwarantanny lub nadzoru epidemiologicznego (Dz.U. 2020, poz. 1942), par. 5 ust.4: W przypadku osoby zamieszkującej lub prowadzącej wspólne gospodarstwo domowe z osobą, u której stwierdzono zakażenie wirusem SARS-CoV-2 i która została poddana z tej przyczyny izolacji w warunkach domowych, okres obowiązkowej kwarantanny ulega zakończeniu po upływie 7 dni od dnia zakończenia tej izolacji. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny, w uzasadnionych przypadkach, decyduje o skróceniu albo zwolnieniu z obowiązku odbycia obowiązkowej kwarantanny.

„5. Okres obowiązkowej kwarantanny osoby skierowanej do diagnostyki laboratoryjnej w kierunku wirusa SARS-CoV-2, zgodnie ze standardem organizacyjnym opieki zdrowotnej nad pacjentem podejrzanym o zakażenie lub zakażonym wirusem SARS-CoV-2, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ust. 5 ustawy z 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz.U. z 2020 r. poz. 295, 567 i 1493), ulega zakończeniu z chwilą uzyskania negatywnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, nie później jednak niż po upływie 10 dni od dnia następującego po dniu skierowania do wykonania testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2.

6. W przypadku osoby uczestniczącej w udzielaniu świadczeń opieki zdrowotnej osobom chorym na chorobę wywołaną wirusem SARS-CoV-2, przepisu ust. 1 pkt 4 nie stosuje się (obowiązek poddania się kwarantannie), jeżeli osoba ta będzie codziennie, przed rozpoczęciem uczestniczenia w udzielaniu tych świadczeń, przez okres co najmniej 7 dni po dniu styczności ze źródłem biologicznych czynników chorobotwórczych badana testem antygenowym”.

Czy lekarze emeryci mogą być oddelegowani do pracy z pacjentami COVID-19? Mam 64 lata i 4 miesiące. Jestem na emeryturze pomostowej. Mam schorzenia dodatkowe, w lipcu przechorowałem COVID-19, mam orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym.

Osoby, które ukończyły 60 rok życia nie podlegają skierowaniu do pracy na podstawie decyzji Wojewody z uwagi na wiek. Podstawą prawną jest art. 47 ust. 3 pkt 1 ustawy z 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (stan na 25.11.2020 r.). Od 29 listopada 2020 r. wiek wyłączający skierowanie to ukończone 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn.

Czy mamy zgłaszać zawieszenie przyjmowania pacjentów?

Zakładam, że Państwa podmiot nie ma kontraktu z NFZ. Nie ma prawnego obowiązku zgłaszania komukolwiek czasowego zaprzestania udzielania świadczeń z uwagi na zagrożenie epidemiologiczne.

Jesteśmy z mężem oboje lekarzami i mamy razem czworo dzieci, w tym trzyletnią córeczkę. Czy może się tak zdarzyć, że oboje zostaniemy wezwani czy oddelegowani do pracy w szpitalu covidowym - co możemy w takiej sytuacji zrobić? Mąż pracuje na razie tylko w ramach kontraktu, ja mam część etatu w szpitalu i dodatkowe dyżury kontraktowe.

Zagadnienie reguluje ustawa z 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi. Zgodnie z art. 47 ww. ustawy ust. 3 (wg stanu prawnego przed 29.11.2020 r.) skierowaniu do pracy niosącej ryzyko zakażenia przy zwalczaniu epidemii nie podlegają:

- 1) osoby, które nie ukończyły 18 lat bądź ukończyły 60 lat (od 29.11.2020 r. ukończone 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn),
- 2) kobiety w ciąży,
- 2a) osoby samotnie wychowujące dziecko w wieku do 18 lat,
- 2b) osoby wychowujące dziecko w wieku do 14 lat,
- 2c) osoby wychowujące dziecko z orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego,
- 3) osoby, u których orzeczono częściową lub całkowitą niezdolność do pracy,
- 4) inwalidzi i osoby z orzeczonymi chorobami przewlekłymi, na których przebieg ma wpływ zakażenie lub zachorowanie na chorobę zakaźną będącą przyczyną epidemii lub orzeczona choroba przewlekła ma wpływ na przebieg lub zachorowanie na chorobę zakaźną,
- 5) osoby, o których mowa w art. 2 ustawy z 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz.U. z 2020 r., poz. 1637) oraz posłowie i senatorowie Rzeczypospolitej Polskiej.

W przypadku, gdy dziecko w wieku powyżej 14 lat jest wychowywane przez dwoje osób, którym przysługuje władza rodzicielska, do pracy przy zwalczaniu epidemii może zostać

skierowana wyłącznie jedna z nich.

Wobec Państwa zachodzi wyłączenie na podstawie pkt 2b. W przypadku wydania jednak takiej decyzji wbrew przepisom w stosunku do Państwa, prosimy o kontakt. Odwołanie w tym przypadku nie wstrzymuje wykonania decyzji, tj. nie wstrzymuje obowiązku podporządkowania się skierowaniu do pracy przy zwalczaniu epidemii. Po zmianie, która weszła w życie 29.11.2020 r.: Do pracy nie mogą być też skierowane osoby samotnie wychowujące dziecko w wieku do 18 lat i wychowujące dziecko w wieku do 14 lat. Jednak, gdy dziecko w wieku powyżej 14 lat jest wychowywane przez dwoje osób, którym przysługuje władza rodzicielska (art. 47 ust. 3a), do pracy przy zwalczaniu epidemii może zostać skierowana wyłącznie jedna z nich. Żadne z rodziców dziecka, które nie skończyło 14 lat, nie może być skierowane do pracy. Gdy dziecko ma oboje rodziców i obojgu przysługuje władza rodzicielska, a dziecko przebywa z jednym z nich, to tylko jedno z nich jest chronione przed skierowaniem. Znowelizowany art. 47 ust. 3a zmniejsza tę ochronę i taka sama zasada będzie obowiązywała w przypadku dzieci poniżej 14 lat.

Na jaki adres e-mailowy mogę wysłać zawiadomienie o zawieszeniu działalności w związku z ogłoszonym stanem zagrożenia epidemicznego?

O faktycznym zaprzestaniu pracy gabinetu (lekarskiego lub stomatologicznego) z powodu stanu epidemii (o ile nie posiada się kontraktu z NFZ) nie trzeba powiadamiać OIL w Łodzi. Wystarczające jest wywieszenie takiego komunikatu w siedzibie gabinetu lub jego stronie internetowej.

Jestem emerytowanym lekarzem, choruję przewlekłe, są to schorzenia z grupy ryzyka. Bardzo proszę o informację, czy mogę być zatrudniony w szpitalu jednoimiennym do wykonywania czynności lekarskich z wyjątkiem badania chorych. Zalecenia oparte będą na badaniu innych lekarzy i w konsultacji z nimi. Jeśli tak, to jakie sformułowania powinna zawierać umowa?

Jeśli Pan Doktor chce pracować w szpitalu jednoimiennym, to „chcącemu nie dzieje się krzywda” i taką umowę może Pan podpisać z taką placówką. Wyłączenia dotyczące jedynie skierowania na podstawie decyzji wojewody (a więc niejako „przymusowego”, nie dobrowolnego). Zgodnie z ustawą z 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz.U. z 2020 r., poz. 1845) art. 47, do pracy przy zwalczaniu epidemii nie mogą być skierowane:

- osoby, które nie ukończyły 18 lat bądź ukończyły 60 lat (od 29.11.2020 r. ukończone 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn),
- osoby, u których orzeczono częściową lub całkowitą niezdolność do pracy;
- inwalidzi i osoby z orzeczonymi chorobami przewlekłymi, na których przebieg ma wpływ

zakażenie lub zachorowanie na chorobę zakaźną będącą przyczyną epidemii lub orzeczona choroba przewlekła ma wpływ na przebieg lub zachorowanie na chorobę zakaźną.

Orzeczenie w sprawie choroby, o której mowa w punkcie powyżej wydaje lekarz posiadający specjalizację lub tytuł specjalisty w dziedzinie medycyny, której dotyczy choroba przewlekła, lub lekarz specjalista w dziedzinie chorób zakaźnych (od 29.11.2020 r. orzeczenie takie musi wydać lekarz orzecznik ZUS).

Stan prawny na dzień: 25.11.2020 r.